

Vědec rok

Na vědecké akademii v Beverly Hills vede kroužek pro studenty nadaná Žaneta Ovocná. Jejím snem je vyhrát soutěž Vědec roku. Svůj projekt už zdokonaluje několik let. Na její kroužky chodí tři studenti a čtyři studentky, které se jmenují Natasha, Julie, Rebeca a Elizabeth. Tato parta dívek paní Ovocnou podporuje a mají jí za vzor.

Žaneta Ovocná se právě nachází ve své laboratoři a dokončuje svůj projekt. Do lektvaru nasypala posledních šest slunečnicových semínek a projekt je hotový. Potom opustila laboratoř a šla na oběd, ale zapoměla zamknout dveře. V tu chvíli se tam objevila temná postava, která cosi nasypala do Žanetina lektvaru a řekla: „Co sis myslela, že to vyhraješ?! To určitě! Vyhraju to já!“

Dnes nastal den soutěže. Paní Ovocná už stála na pódiu a strhla plachtu ze svého projektu. Všichni lidé začali hlasitě tleskat, aniž by věděli, co to je. Proto paní Ovocná začala popisovat, o co vlastně jde: „Představuji vám svůj nový lektvar neviditelnosti!“ Nic netušící paní Ovocná se lektvaru napila a hned poté se proměnila v obří slunečnici. Za doprovodu bučícího davu a zlomyslného smíchu temné postavy musela opustit pódium. Dívky tato proměna zaskočila. Okamžitě se rozběhly za paní Ovocnou, kterou našly zdrcenou v její laboratoři. Stále opakovala: „Jak se to mohlo stát, vždyť jsem dělala všechno správně.“ To už holkám přišlo divné, protože věděly, že paní Ovocné se vždy všechno podaří, a tak začaly pátrat po viníkovi.

Jejich první podezřelý byl kolega paní Ovocné Kukáš Kanírek. Ale o tom zjistily, že už je týden na dovolené, a tak ho vyškrtly ze svého seznamu. Jako druhý podezřelý byl blondatý Francouz Señor Szakál, proto se šly podívat do jeho laboratoře. Zaklepaly, ale nic se nedělo, Natasha tedy zatáhla za kliku a dveře se otevřely. Na stole zahlédly zvláštní fialový prášek. Najednou Elizabeth uslyšela blížící se kroky. Zašeptala: „Schovejte se a až řeknu teď, vyběhneme.“ Všechny se schovaly, dveře se rozletěly a vešel Szakál. Prošel místností, přičemž si mumlal: „Kde je ten prášek? Ha tady, musím ho zničit, aby Ovocná zůstala navždy slunečnicí.“ Rebeca si ho přitom nahrávala, protože ho nemohly obvinít jen tak bez důkazu. Szakál uložil prášek do obálky a přešel na druhou stranu laboratoře. Najednou se ozvalo: „Teď!“ a všechny holky vyběhly. Julie přitom popadla ze stolu obálku s práškem a vyplázla na Szakála jazyk. Ten v rychlosti vzal svůj poslední projekt, speciální zbraň v podobě baseballové pátky, a přitom našťvaně křičel: „Vy malí parchanti, vraťte to, stůjte!“ A tak začala honička.

Rebeca utíkala jako o život, ale nestačilo to a Szakál ji dostihl. Ostatní dívky se otočily za zlověstným hlasem: „Dejte mi ten prášek, jinak ji už nikdy nevidíte!“ První se odhodlala Elizabeth a vrhla se po Szakálovi. To hned přispěchaly na pomoc i Julie a Natasha. Společně Szakála omráčily a co nejrychleji utíkaly ven z budovy. Señor Szakál už se probрал a říkal si v hlavě: „Co asi zmůžou čtyři holky den před vyhlášením?“

Dnes nastal den vyhlášení, kde zatím vše probíhalo tak, jak má. Vědci netrpělivě čekali a doufali, že uslyší svá jména. Pořadatel už stál na pódiu a začal s uvítáním: „Vítám Vás dámy a pánové. Dnes jsme se sešli na největší vědecké soutěži světa, ale jak víte, nemůže vyhrát každý. Proto se vrhnu rovnou na vyhlášení.“ Z davu se ozývaly napjaté hlasy. Pořadatel otevřel obálku, podíval se na jméno a pokračoval: „Takže vítězem soutěže vědec roku se stáváá.....Señor Szakál!“ Ostatní vědci ho neměli moc rádi, a proto tleskali spíše ze slušnosti. Než stihl Szakál vystoupit na pódium, postavily se před něj čtyři dívky a jedna z nich začala nahlas mluvit: „Szakál to nemůže vyhrát, protože podváděl a nasypal paní Ovocné do lektvaru prášek, který jí proměnil ve slunečnici!“ Všichni upřeli zrak na obálku v dívčině ruce. Julie si toho všimla a mluvila dál: „Naštěstí jsme zjistily, že to funguje i jako protilék, pokud to dáme do horké vody.“ Szakál stál strnule na místě a pořád ještě netušil, co se stalo. Pak se ale sebral a řekl: „Proč bych to dělal? Zrovna já? Žaneta byla můj nepřítel, teda přítel“ a zalil ho pot. Julie se nenechala odbít a pokračovala: „Byla to vaše největší konkurentka, zbavil jste se jí, abyste mohl vyhrát!“

Za Julií se najednou objevila dvoumetrová slunečnice. Společně s pořadatelem ji proměnili zpátky v Žanetu Ovocnou. Když pak znovu předvedla svůj lektvar neviditelnosti, vyhrála soutěž Vědec roku. Všichni hlasitě tleskali a jediný Szakál se mračil. Pak ovšem promluvila paní Ovocná: „Tato cena nepatří mně, ale mým skvělým žákyním Julii, Elizabeth, Natashe a Rebece.“ Holky se na ní usmívaly od ucha k uchu a ozval se ještě bouřlivější potlesk.

Vědci a vědkyně odjeli spokojeně domů až na Szakála, který už se nikdy nemohl zúčastnit žádné vědecké soutěže.